

[Korsgaard.]

taler om? Jeg kan dog vanskeligt tro andet, og jeg maa altsaa paastaa, at ogsaa paa dette Punkt viser det sig, at Statsministerens Stilling, naar det kommer til Handling, er en ganske anden end den, han indtager, naar han staar og holder en Skaaltale, det være sig i Radioen eller et andet Sted.

Saa siger Statsministeren, at Tiden kræver Arbejde. Ja, hvad ligger der bag ved Landbokommissionens Forslag? Der ligger jo netop det, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har givet Udtryk for, og som et skattet Medlem af Socialdemokratiet saa sent som i Dag har givet Udtryk for; idet han skriver i Dagbladet „Social-Demokraten“, at bag ved Korndyrkningen ligger der et meget stort Beskæftigelses-spørgsmaal. Jeg ved vel, at man siger, at naar man ikke har villet gennemføre Landbokommissionens Forslag, hænger det sammen med, at man ikke kunde faa Renteforslaget igennem. Men vil virkelig nogen med Haanden paa Hjertet sige, at vi hidtil fra Regeringens Side har faaet forelagt et Rentenedsættelsesforslag, som der er Gnist af sund Sans i? Vil nogen virkelig for Alvor mene, at man kan faa Renten nedsat i et Land ved at belaste Kapitalen med en Udgift? Har alle de Mennesker, der ikke er Ministre, ikke saa megen sund Sans, at de kan se, at det ikke lader sig gøre? Jeg har for længst faaet den Forestilling, at det at blive Minister er næsten at blive berøvet en god Portion af sin Forstand, og alene af den Grund glæder jeg mig over, at jeg ikke har Udsigt til nogen Sinde at blive Minister.

Men altsaa, det synes virkelig, som om en Mand, naar han bliver Minister, ikke mere kan tænke ganske jævnt og klart. Det er dog selvfølgelig, at naar man belaster en Ting med en Udgift, bliver den ikke billigere. Jeg maa paastaa, at Regeringen overhovedet endnu ikke offentligt har forelagt et Forslag om Rentenedsættelse, hvorom der overhovedet kunde diskuteres, saa naar Regeringen her siger, at man ikke har villet acceptere det, som Regeringen har foreslaaet, saa er det hen i Vind og Vejr, for der har ingen sund Sans været i det.

Men jeg vender tilbage til det, der ligger i disse Forslag, nemlig Arbejde. Det viser sig altsaa, at Regeringen, og da ganske specielt Statsministeren, naar han staar overfor enten at pleje de rent partipolitiske Interesser eller at bidrage til det, som han selv har omtalt som det vigtigste, nemlig Fred og Arbejde, saa vælger Statsministeren det, som han tror giver den politiske Fordel.

Det er efter mine Begreber Situationen, som den foreligger. Jeg forstaaer saa inderligt godt, at stillet heroverfor, saa maatte Justitsministeren for nylig, da han skulde udtrykke sin højeste Beundring for Statsministeren, sige, at det var dog særlig som Person, at Statsministeren var stor. Jeg erkender, at Statsministerens Handlinger i de foreliggende Situationer ingenlunde viser, at han er stor som Statsmand.

Forespørgeren (Christmas Møller): Efter de Bemærkninger, som lige nu er fremsat af et Medlem af mit Parti, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, har jeg ikke særlig mange Bemærkninger at knytte til den jo ogsaa meget kortfattede Tale, den højtærede Statsminister holdt, men nogle ganske enkelte Punkter vil jeg dog gerne have Lov at ride op.

Den højtærede Statsminister, som jo ellers ikke har kendt til særlig sarte Følelser paa det Omraade, vendte sig imod den stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen, idet han sagde, den var usand. Hvad er saa Sandheden om den højtærede Statsministers Politik? Forholdet er dette, at den 2. September afgiver Landbokommissionen en enstemmig Indstilling. Den bestaar af 3 eller 4 positive Forslag og en i de alleralmindeligste Vendinger holdt Udtalelse angaaende Rente og Konvertering.

Er dette nu et Spørgsmaal, som Regeringen har fuldkommen klart? Den stillede et Forslag den 19. September, det er rigtigt. Men hvorledes er det gaaet hele Oktober Maaned? Er Regeringen fremkommet med noget Forslag paa dette Omraade? Sidder den højtærede Indenrigsminister ikke fortsat og arbejder med det? Aabenbart, efter hvad man kan forstaa af de Oplysninger, der fremkommer i Pressen. Men der er jo overhovedet ikke forelagt Forslag for Rigsdagen paa det paagældende Omraade, og Grunden dertil er naturligvis den, at man ikke nu vil komme med det Forslag, man kom med i September.

Men 4 positive Forslag kom der fra Landbokommissionen i dens Indstilling til Regeringen af 2. September, hvoraf det fuldkommen klart fremgik, af hvor afgørende Vigtighed det var, at Kornordningen, saaledes som man havde kædet dette med Afgiften sammen med andre Ordninger, hurtigst muligt blev gennemført. Hvad gjorde Regeringen? Den fremsatte Forslagene den 19.—20. September, da Rigsdagen atter kom ind, og hvor Forholdet var det, at der kun var en halv Snes Dage til Raadighed. Den lagde alle mulige Hindringer i Vejen for Gennemførelsen af Landbokommissio-